

РЕШЕНИЕ

№ 4791

гр. София, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **4894** по описа за **2022** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Комисията за финансов надзор (КФН), чрез процесуален представител срещу съдебно решение № 20031703 от 21.04.2022 г. по нахд № 18036/2019 г. по описа на Софийски районен съд, (СРС), Наказателно отделение (НО), 16 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № Р-10-884/15.10.2019 г., издадено от заместник председател на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на „Застрахователно дружество (ЗД) [фирма], на основание чл. 647, ал. 2, чл. 644, ал.1, т. 2 и чл. 648, ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв., за нарушение на чл. 108, ал. 2, вр. ал.1 от КЗ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Счита, че не е правилно определена датата на извършване на нарушението. Развиват се и съображения за липсата на прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебното заседание редовно призован, касаторът се представлява от юрисконсулт Г..

Ответникът по касационната жалба не се представлява и на взема становище по основателността на жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде оставена без уважение.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя. В оспореното решение е прието, че във връзка с назначена проверка на цялостната дейност на ЗД [фирма] за периода от 01.01.2018 г. до 31.03.2019 г. за спазване разпоредбите на КЗ и актовете по неговото прилагане е представило 21 броя преписки по застрахователни претенции, предявени пред него. По отношение на застрахователна претенция № BGR18GR10063, предявена пред ЗД [фирма] на основание договор за групова рискова застраховка „Живот” на кредитополучателите на [фирма] обективиран в застрахователна полица № 26008477, било установено, че в уведомлението за настъпило застрахователно събитие като дата на предявяване на претенцията е посочена 26.01.2018 г., а в представената от [фирма] справка – 06.02.2018 г. Поради това от дружеството била изисквана допълнителна информация относно датата на предявяване на претенцията, като в отговор същото заявило, че на 26.01.2018 г. било предоставено от [фирма] уведомление за настъпило застрахователно събитие „смърт” на кредитополучателя П. П. Х., а претенцията била предявена на 06.02.2018 г.

Във връзка с установеното било преценено, че претенцията е предявена от ползвателя на застрахователни услуги на 26.01.2018 г., с представяне на уведомлението за настъпило застрахователно събитие, като на същата дата пред застрахователя били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията. С писмо от 08.02.2018 г. [фирма] изискала представянето на допълнителни доказателства по претенцията, но тъй като изисканите документи не постъпили, на 06.08.2018 г. застрахователят се произнесъл с отказ за изплащане на застрахователно обезщетение. Нарушението е извършено на 27.07.2018 г.

За констатираното неизпълнение на законово задължение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р -06 - 937/18.09.2019 г., връчен на представител на дружеството, който го е подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че нарушението не е било извършено, поради което е отменил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, което е получено от юриконсулт на 05.05.2022 г. Жалбата е подадена, чрез СРС на 16.05.2022 г. /вх. № 21010075/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал относимите към спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителя.

Настоящият състав на касационната инстанция приема изложените от СРС мотиви, с които е отменено оспореното НП.

Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ предвижда, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането. Според, ал. 2 на с.р., когато не са представени всички доказателства по чл. 106 по застраховките по, ал. 1, с изключение на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, застрахователят е длъжен да се произнесе по един от начините по, ал. 1 не по-късно от 6 месеца от датата на предявяването на претенцията.

Настоящия състав на АССГ приема, че датата на предявяване на претенцията е 06.02.2018 г., когато [фирма] е представила пред застрахователя застрахователна полица по образец, в едно с получените документи и копие от застрахователния договор. Това задължение произтича от разпоредбата на чл.11.1 от груповия застрахователен договор в случай на застрахователно събитие, [фирма], в качеството си на бенефициент, започва процедура по искане на застрахователно плащане, информира застрахователя и представя документи. Съгласно чл. 9, т. 7 и т. 8 от Общите условия за застраховка „Живот“ на кредитополучателите на [фирма] при настъпване на застрахователно събитие е необходимо застрахованият или неговите наследници да уведомят Банката и Застрахователя и да представят документите по т. 4 и т. 5 по – горе в оригинал или заверено копие, каквото в случая е и уведомлението за настъпило застрахователно събитие „Смърт“ на кредитополучател на [фирма] от 26.01.2018 г., като в срок от 1 работен ден от получаване на уведомление за събитието, заедно с документите по т. 4 и т. 5, Банката в качеството си на ползващо лице, предявява претенция пред Застрахователя, като му представя получените документи, както и копие от Договора за кредит на застрахования и справка за неиздължената част от кредита и графика на погасителните вноски. Следователно както правилно е приел и СРС срокът за произнасяне на претенция № BG18GR10063 по чл. 108, ал. 2 КЗ е изтекъл на 06.08.2018 г., на която дата и застрахователят [фирма] се е произнесъл с отказ за изплащане на застрахователното обезщетение, поради което и не е извършил твърдяното от наказващия орган нарушение на чл. 108, ал.2 във вр. с ал. 1 от КЗ.

Във връзка с гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20031703 от 21.04.2022 г. по нахд № 18036/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 състав.

Решението е окончателно.

